

Nostre Ideal

PUBLICACIÓ MENSUAL DE CULTURA

 Redacció i Administració:
Jaume I, 98

 Número solt 15 cts. — Subscripció
anual 1'50 ptes. — Subscripció men-
sual amb dret als sorteigs de llibres
1 pta.

 Dels treballs publicats en són
responsables llurs autors

Càrrecs contra l'actual Ajuntament

Durant la present campanya electoral, més d'una vegada hem sentit a combatre als nostres amics que són a l'Ajuntament i particularment a l'Alcalde, per allò de l'impost dels carros, per allò de les llistes electorals, i per no haver-se ocupat de la gestió de l'Ajuntament de la dictadura.

L'actual Ajuntament està format de persones de diverses opinions, i la comissió permanent, que és la que actua contínuament, la formen l'Alcalde i els dos tinents, i un d'aquests és el Sr. Salvat, a qui correspon compartir la responsabilitat, en el cas que hi haguessin incorregut els altres dos de la permanent, per raó dels tres punts abans referits. Malgrat això, solament sentim a retreure els casos esmentats per a fer-ne culpables solament els nostres amics.

Però nosaltres, que no volem carregar el mort a qui no li correspongui, com vulgarment es diu, manifestem que ni en allò de l'impost de rodatge ni en allò de les llistes electorals, cap dels tres senyors de la permanent hi tenen la més petita culpa, i ens consta el greu disgust que a tots tres els han produït els fets consumats, i que malgrat fer tot quan han pogut per a solucionar-los, si bé han aconseguit rebaixes, no han estat aquestes tot el que s'esperava, i quant al segon, absolutament res s'hi pogué fer per esmenar i completar les llistes d'electors.

Respecte del terecr punt, o sigui el de si ha fet o deixat de fer per a examinar la gestió de l'an-

terior Ajuntament, també ens sorprén que es digui que no ha fet res l'actual Ajuntament, quan tothom sap que als pocs dies d'actuar, rescindí el contracte del monopoli de pompes fúnebres i el de l'arrendament de les aigües, acordats, un i altre, per l'Ajuntament de la Dictadura. A més encarregà l'actual Ajuntament un examen, a persona competent, de la gestió d'aquella Corporació municipal. El dit estudi està fet, i si l'actual Ajuntament no l'ha publicat, ni ha pres cap acord sobre aquell particular, ha estat per creure, tots els regidors actuals, que a qui corresponia fer-ho és el nou Ajuntament, que serà la vertadera expressió de la voluntat del poble.

Esperem que no's farà cap més retret als nostres amics sobre els punts expressats.

Que s'ho facin sols

Aquest fou l'acord gairebé unànime dels amics reunits que decidiren no pendre part en les eleccions que avui tenen lloc. Fem la salvetat que l'opinió no fou unànime, perquè hi ha qui creu que tal determini és una equivocació, i si bé en el fons tenen tota la raó els que així opinen, l'acord fou pres després d'estudiar tots els pro i contra de participar en la lluita d'avui.

En el nombre extraordinari del 10 d'abril ja s'expliquen els motius que tinguérem per a intentar que l'article 29 de la llei electoral pogués ésser aplicat, tota vegada que la candidatura adversària pretenia 8 llocs, i nosaltres en s conformàvem amb els 4 restants, tot per a evitar que s'hagués de moure el cos electoral per a una

finalitat innecessària, i perquè sempre unes eleccions mogudes, donen lloc a apassionaments i a què la gent, no pas ben educada per aquestes lluites, com n'hi ha molta en el nostre poble, es es permeten cometre groselleries i fets que desdiuen d'un poble, no solament culte, sinó mitjanament civilitzat, procediments que estan tan en pugna amb la nostra manera de sentir i actuar, que ens creiem en el deure d'evitar tota ocasió en què els referits abusos puguin ésser comesos.

Abans d'intentar l'aplicació de l'art. 29 es feren algunes gestions encaminades a què, amb la confecció d'una sola candidatura, s'evitessin unes eleccions violentes, el resultat de les quals fou negatiu; preferint els republicans del nostre poble preparar una lluita que els permeti fomentar i augmentar l'exaltació dels ànims de la gent inconscient i sobre tot dels jovent, en pró d'idees extremistes, puix que únicament donant aquesta mena d'educació es poden sostenir els directors del moviment actual.

Com que el nostre ideari no ens permet seguir els mateixos procediments, ja que els nostres principis de Moralitat, Ordre i Pàtria ens obliguen a seguir camins diametralment diferents, hem cregut que per a poder treballar amb tota desinboltura per a reconquistar la majoria de l'opinió molletana, era necessari que tota responsabilitat de l'actuació dels republicans, recaigui sobre els que els votin, i sobre aquells que encara que no els votin hagin donat caliu a què l'obra revolucionària hagi pres les proporcions a què ha arribat.

Cal que tinguin present tots els que s'han manifestat a favor del moviment actual, l'elogi que féu dels fets de juliol de 1909 un dels que dirigí la paraula en el míting del dimarts. De manera que el cremar, assassinar i robar de tot es cometé en aquella vergonyosa setmana — no esvera a certa gent que vol ordre; no els esvera que els pregoni en un míting per mitjà d'un escrit, idees disolvents, perquè creuen que ho podrien aturar quan aquest moment arribés. Aquets senyor que es fixin amb l'ocorregut el dijous Sant a Tarragona, on els directors d'una manifesta-

ció es vegeren obligats, tots avergonyits, a protestar del caire que prengué la dita manifestació i diem avergonyits, perquè demostraren impotència per a dominar els seus mateixos correligionaris.

Nosaltres, que pretenim representar la part d'opinió més assenyada de la nostre Via, encara que les nostres idees semblin a alguns atrassades i no les trobin de moda, seguirem, constituïts en partit polític Autonomista, defentsant-les amb la confiança de veure-les, altra vegada, esteses entre els nostres conveïns, amb la valentia i serenitat amb què obra tota persona convençuda que compleix amb un sagrat deure. Esperem que ens seguiran tots els que vulguin l'imperi de la moralitat i l'ordre a Mollet, principis sense els quals no pot haver-hi Pàtria ni prosperitat.

Reflexions

El dia de la proclamació dels candidats, certs individus es permeteren criticar durament l'acte del nostre amic senyor Camp per haber intentat l'aplicació de l'article 2.º de la llei electoral.

Trobaren un mal acte el que presentés únicament el nombre just de candidats que calien per a completar el nombre de regidors; del qual fet nosaltres ens en vanagloriem. Tot es qüestió d'educació.

De el que no es podran vanagloriar els referits senyors és de la unió pactada entre alguns elements republicans i els de la Dictadura al nostre poble, pacte del qual no en volem parlar avui per a no influir en l'ànim de cap elector. El que sí anunciem, és que sobre aquest particular hi escriurem moltes quartilles, per tractarse d'una qüestió molt interessant per a Mollet.

Segons digué el senyor Salvat en el míting de propaganda republicana del dimarts passat, l'Ajuntament actual ha tingut abandonats els serveis de sanitat i d'ensenyança.

Nosaltres li preguntem: ¿En quina sessió del

ple de l'Ajuntament o de la Comissió Permanent demanà, com a regidor i tinent d'Alcalde, que els dits serveis fossin millor atesos del que ho estan?

Que comencin a conèixer els electors de Mo, llet, el sistema d'actuar dels regidors republicans. Quan tenen ocasió de complir promeses les cabòries de la república els en distreuen, i quan parlen en un míting, a falta de raons i arguments, critiquen a tort i a dret, sense donar-se compte que comprenen en les coses criticades assumptes en els quals han tingut intervenció o que podien i havien de tenir-n'hi, com el senyor Salvat en els que relatà.

Quan a la queixa que produí respecte a l'abandó del problema sanitari, nosaltres hi hem volgut veure un intent de preparar l'opinió republicana per la creació d'una segona titular mèdica, a fi de poder atendre millor el referit servei.

Ho endevinem Sr. Salvà? Encara que contesti el contrari, nosaltres estem segurs que el temps ens donarà la raó.

Un comentari de Sr. Unamuno

Del senyor Unamuno que tots els republicans deuen conèixer de nom, quan menys pel seu republicanisme de molts anys, per raó de suposar-lo molt coneixedor dels republicans espanyols, li hem collit un petit comentari que fa en un diari de Madrid respecte la poca confiança que té en la durada de la república instaurada pels seus correligionaris, i a aquest propòsit ve a dir més o menys el següent: «Que el millor que podria fer el rei és emprendre un viatge en direcció a Amèrica, mentre aquí instauem la república; que s'entretengui a visitar aquelles repúbliques del Sud, i sense recular, que vagi seguint el viatge, i en arribar de donar la volta al món, Espanya tornarà a necessitar un rei per posar fi a les disbauxes i trastorns que haurà produït la república». Aquesta opinió no és pas emesa per un indocumentat ni per un monàrquic visionari, sinó d'un intel·lectual republicà, víctima més d'una vegada dels Governos de la monarquia per haver actuat en pro de llurs ideals. Per tant, és un vot de qualitat del que se'n pot fer cas perquè és d'una persona que coneix bé la tònica dels directors republicans.

Ja suposem el que diran els nostres republi-

cans: Unamuno és un boig. Nosaltres els podem contestar: si ara el teniu per un trastocat ¿com s'explica que el tinguéssiu per un savi fa pocs dies?

Meditacions

Era encara molt jovenet. Tenia 12 ó 13 anys.

La padrina (q. e. p. d.) va regalar-me un rellotge. ¡El meu primer rellotge!...

Tenia la forma de petxina i era lluent, daurat, bonic...

Quina il·lusió em feia! Aquella lluentor d'or em tenia completament encisat.

Amb quin dalit esperava els dies festius, perquè solament en ells els meus pares em permetien rumbejar-lo.

No era pas la utilitat el que despertava en mi aquest afany, ja que en aquella edat no tenia cap ocupació que m'obligués a repartir el temps cronològicament.

Era la il·lusió de contemplar aquella lluentor; de posseir quelcom que tenien quasi tots els homes, i aquell desig que despertava als meus companys, tots mancats d'aquest objecte en aquella tendra edat.

Passa el temps amb velocitat esfereïdora; la lluentor desapareix acompanyada de la il·lusió d'aquell enlluernament, i tractat per les meves mans inexpertes s'ha averiat la màquina, i ara el rellotge resta abandonat al calaix de les coses inútils, essent reemplaçat per un altre no tant lluent però que les meves necessitats, d'acord amb l'experiència, l'han fet objecte útil, casi indispensable, i del meu primer rellotge solament en resta el record d'aquella lluentor que tant m'il·lusionava.

Veus aquí quelcom que passa desapercebut en molts dels actes de la nostra vida i en tots els estaments sense preveure els perjudicis que quasi sempre sol reportar la irreflexió.

Paraules buides i lluentes com el meu rellotge; afany de gastar-les sense to ni so per a despertar el desig dels altres; deliri d'ocupar un lloc que pels nostres mèrits personals no mereixem, sens perjudici de que la nostra incapacitat i manca de preparació ens portin inconscientment a obrar en perjudici del comú, solament atrets per aquella obsessió d'ésser el que no som uns, altres amb fins especulatiu i amb mires als seus interessos particulars. Aquests últims són els qui vulgarment en diem els més espavilats; i els altres, els de bona fe, però malauradament irreflexius, i, per regla general atrets per la lluenta arma que esgrimeixen i que sol donar-los alguna victòria: l'engany.

Cal, doncs, amics convilatans, fills d'aquesta aimada Catalunya, que procurem que les coses de la nostra terra no siguin portades lleugerament.

Penseu que cada una de les nostres equivocacions és una punyida que donem al cor d'aquesta mare tan bondadosa que des del seu sitial, afligida i tristoia, reb les vexacions gemegant i dient: Fill meu, procura desfer-te d'aquesta vanitat que de res t'ha de servir si no és per a martiritzar-me. Alivia amb lo que puguis els de fora de casa; però no t'entossudeixis en arranjar les seves coses. Pensa abans, amb jo, que sóc el teu tot, ja que sóc la teva mare...

[JOAN FORTUNY

Gaseoses i Sifons

CREUS

Són les millors

Paulí Ballús

Cirurgià - Dentista

Especialitat en dentadures,

— ponts i dents d'or —

Visita cada dia de 8 a 9 del vespre

Diumenges de 9 a 12 del matí

Mollet: Carrer de Barcelona, 3 pral.

A Barcelona: Rambla de les Flors, 7 pral.

Col·legi de Sant Jaume

Classes de nit i a hores convingudes

Berenguer III, 198 (Can Petit)

Director: **Jaume Tosquella**

URALITA

MADRID

Plaça Salesas, 10

BARCELONA

Plaça A. López, 15

Teules de 2'50 m. l de 1'85 m. per 1'14 m.

Teules de 1'20 m. llarg per 75 cm. ample

Canons per a desaiguar des de 6 fins a 25 cm. diàm.

Canalons per a recullir aigües, de varies amplades i llargades

Dipòsits des de 60 fins a 1000 litres de cabuda

Exigiu sempre la marca de garantia

URALITA que porten totes les planxes

Agència i Magatzem de Mollet
Ocivari Tapias * Jaume I, 76 i 82

Xarop Hipofosfats

FOZ

De bon gust i resultats immillorables

Els adobs i matèries per a fer-ne de la casa

«Abonos Espinás, S. A.»

els trobareu a

CAN VILARROSAL

Hostal «LA MARINETTE»

Granja / / Cafè - Bar Centre d'Esports

Salvador Llavina

P. Mercadal - Tel. 40

MOLLET